

ELLIS ELLENBROEK

BUITENLAND

Het is vaste prik. Een schepje melkpoeder uit een blik met Frisian Flag erop, aanlengen met water, et voilà, in Paramaribo drinkt Anne Harmsma (71) Friese melk bij zijn ontbijt. De alumnaus rechten woont al 44 jaar in Suriname. Dat kwam ervan toen de geboren en getogen Fries verliefd werd op zijn medestudent Ilse Theunissen (nu 69) met haar Surinaamse wortels.

Het juristenstel had mooie banen. Hij in de bankenwereld en aan de universiteit Anton de Kom, zij als directielid bij grote ondernemingen en adviseur in de zorg. Na hun pensionering startten ze samen nog een consultancykantoor. Ze geven advies aan bedrijfsleven en overheid. Harmsma heeft een rechtstreekse lijn met president Santokhi. 'Als Santokhi me nodig heeft weet hij me te vinden. En andersom ook.'

De alumnaus schreef recent een boek over deviezenrecht, bedoeld als 'praatstuk' om de monetaire situatie van Suriname te verbeteren. De vorige president, Desi Bouterse, zadelde het land op met een miljardenstaatschuld. Harmsma werkte ook mee aan een nieuwe bankwet die naar hij hoopt snel van kracht wordt. Ondertussen zucht Suriname onder de bezuinigingsdrift van de regering Santokhi. De kosten van de dagelijkse boodschappen, brandstof en woonlasten zijn explosief gestegen. Woedende Surinamers bestormden op 17 februari het parlement en elders in Paramaribo waren ook onlusten. 'Een door een kleine groep georkestreerde uitspatting die niet verwacht werd', noemt Harmsma de rellen. Al kijkt hij er zeker niet van op want armoede is in Suriname een megagroot probleem. Tachtig procent van de bevolking leeft rond de armoedegrens, stelt Harmsma. 'Zij hebben hooguit 175 euro per maand voor een huishouding van vier personen.' De regering Santokhi heeft algemene bijstandsondersteuning beloofd, maar die komt maar langzaam van de grond, volgens Harmsma bij gebrek aan capabele en goed opgeleide mensen voor de implementatie. Suriname telt slechts rond de 650 duizend inwoners. In die kleinschaligheid zit voor Harmsma ook de charme. 'De gemeenschap houdt van elkaar. Wij zijn te klein om ruzie

ANNE HARMSMA EN
ILSE THEUNISSEN

*'De gemeenschap
houdt van
elkaar. Wij zijn
te klein om ruzie
te maken.'*

te maken. Allerlei geloven en culturen leven hier met en naast elkaar. Hier zijn geen spotjes op tv dat je naar elkaar moet omkijken.' 'Rassenongelijkheden herkennen we, accepteren we en we gaan er op een positieve manier mee om. Hoe ik wel niet geplaagd ben, als enige witte man in mijn voetbal-

team! Ze noemden me Yellowman. Dat is een beroemde Caribische reggaezanger uit Jamaica. Een albino-Creool. Die is dus net zo wit als ik.'

Me too is in Suriname – het land van de brasas, ofwel omhelzingen – amper een issue, aldus Harmsma. 'In Nederland durf ik amper een vrouw nog een hand te geven. Misschien houd ik hem wel te lang vast. Als ik nu in jullie mooie Nederland zou wonen, zou ik grote fouten maken in mijn omgangsvormen.' Zoon Roger werkt als arts op Aruba, na een studie in Rotterdam. Dochter Valerie is haast klaar met haar geneeskundestudie aan de RUG. Vader Anne koestert zijn herinneringen aan Groningen. Hij liep er in 1969 de allereerste KEI-week, met oud-burgemeester Jacques Wallage als KEI-leider en was ook voorzitter van de Friese studentenvereniging Bernlef. Maar Suriname is en blijft nu zijn thuis. 'Dit is zo'n schitterend land! Als u er ooit zou komen, kan ik u binnen drie uur naar een plek buiten de stad brengen waar sinds de Schepping door Onze Lieve Heer nog nooit iemand geweest is. Ik ook niet.'

